

Pellegrin proti Řecku [velký senát] – č. 28541/95

Rozsudek ze dne 25. 3. 1999 [velký senát]

Článek 6

Správní řízení

Článek 6-1

Občanská práva nebo závazky

Použitelnost článku 6 na spory vyvolané státními zaměstnanci: článek 6 se použije

Skutkový stav – Stěžovatel byl na základě pracovní smlouvy přijat na Ministerstvo pro spolupráci a rozvoj a dán k dispozici zahraniční vládě. Jeho povinnosti spočívaly v sestavování rozpočtu pro státní investice. Když s ním měla být uzavřena nová smlouva, po absolvování lékařské prohlídky byl prohlášen za trvale neschopného práce v zahraničí. Jeho jméno pak bylo vymazáno ze seznamu zaměstnanců dotyčného ministerstva. Stěžovatel toto rozhodnutí opakovaně neúspěšně napadl u správních soudů. U Soudu si stěžoval na délku řízení.

Právní posouzení – článek 6 odst. 1: Spory z oblasti náboru, zaměstnání a ukončení služby státních zaměstnanců byly zpravidla mimo působnost článku 6 odst. 1, neboť v právu mnoha členských států existoval zásadní rozdíl mezi státními zaměstnanci a zaměstnanci, jejichž poměry se řídí soukromým právem. Soud nicméně akceptoval, že tyto spory požívají ochrany článku 6, pokud se týkají nikoli podmínek služby, ale výkonu „čistě hospodářského“ nebo „v podstatě hospodářského“ práva, za předpokladu, že nárokem nejsou zpochybňována převážně „diskreční pravomoci státních orgánů“. Nicméně „ekonomické“ kritérium ani kritérium „diskrečních pravomocí státních orgánů“ neurčovala s dostatečnou přesností rozsah povinností státu podle článku 6 ve sporech týkajících se podmínek služby vyvolaných státními zaměstnanci. Otázka, zda se postavení státního zaměstnance v tom či onom členském státě řídí veřejným nebo soukromým právem, není rozhodující. Použitelnost článku 6 musí být založena na autonomním výkladu pojmu „státní služba“, aby se státním zaměstnancům ve všech členských státech, bez ohledu na jejich postavení podle vnitrostátního práva, dostalo rovného zacházení. Bylo proto zapotřebí stanovit funkční kritérium založené na povaze povinností a zodpovědnosti zaměstnance, které by při respektování zásady restriktivního výkladu výjimek ze záruk skýtaných článkem 6 stávající vyloučilo dosavadní nejistotu. Jedinými státními zaměstnanci vyňatými z působnosti článku 6 by tedy byli zaměstnanci, kteří jsou povoláni podílet se na výkonu pravomocí propůjčených veřejným právem a jejichž povinnosti jsou určeny k ochraně obecných zájmů státu či jiných orgánů veřejné moci. Vzhledem k tomu, že tito zaměstnanci vykonávají část svrchované státní moci, stát má legitimní zájem vyžadovat od nich „zvláštní pouto důvěry a loajality“. Do sféry článku 6 se ovšem dostaly spory týkající se důchodů, neboť státní zaměstnanci v důchodu bez ohledu na své předchozí povinnosti přestali vykonávat část svrchované státní moci. V projednávané věci s sebou stěžovatelova odpovědnost v oblasti veřejných financí, což je typická oblast, v níž stát vykonává svrchovanou moc, nevyhnutelně nesla i účast na výkonu pravomocí propůjčených veřejným právem. Článek 6 se proto nepoužil.

Závěr: Článek 6 odst. 1 se nepoužije (třináct hlasů proti čtyřem).